

Suntažnieks

SUNTAŽU PAGASTA LAIKRAKSTS

Nr. 8 (197)

Otrdiena, 2010. gada 31. augusts

Vasaras laiks ir pārāk īss
(Viljams Šekspīrs)

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Apkures sezona tuvojas
- 1. septembris Suntažu vidusskolā
- Suntažu skolai pilī - 90. Aicinājums uz absolventu salidojumu "Mums katram ir sava upe uz jūru".

- Amatierteātru festivāls "Sava ceļa gājējs".
- Pagasta kora ekskursija uz Līvu krastu.

- Vecpiebalgas ūdensrozes, porcelāns un kamieli.
- Rudens Suntažu mākslas studijā.

APKURES SEZONA TUVOJAS

Pagājušī ziema bija ļoti auksta, tāpēc apkures rēķini bija lieli. Daudzi iedzīvotāji nespēja nomaksāt rēķinus, un krājās parādi. Ir pēdējais laiks nomaksāt vecos parādus, lai sekmīgi varētu sākt jauno apkures sezonu. Kopējā parādu summa pašlaik – Ls 20 000.

Aicinu parādniekus nākt uz PA „Rosme” un saskaņot parādu atmaksas grafiku. Bez naudas nevaram sākt šķeldas un malkas iepirkšanu, tāpēc apkures pieslēgšana var aizkavēties.

Atgādināšu, ka Jūs maksājat par visu siltumu, kas tiek pievadītas mājas siltummezglam, arī par to, kuru laižat ārā pa durvīm un logiem, kāpņu telpu neaizvērtajām durvīm, apsildītiem pagrabiem.

Ir īstais brīdis pievērsties šīm lietām un sakārtot tās, lai nesildītu visu pasauli, bet tikai savu māju.

Nauda, kas šeit jāiegulda, atpelnīsies ļoti ātri, maksājot krietni mazākus rēķinus par siltumu.

PA „Rosme” direktors Valdis Ancāns

ABSOLVENTU SALIDOJUMU GAIDOT

Pēc pusgadsimta skolā nostrādātiem gadiem tagad skolas dzīvi varu vērot no malas un kavēties atmiņās.

Laiks jau nemēdz apstāties, lai kā to dažkārt gribētos. Dzīve mūs šūpo savā nebeidzamajā plūdumā, radot to daudzkrāsainību, kurā gaismojas visda-

žādākās izjūtas, virzot mūs savu sapņu un cerību piepildījuma.

Protams, tas lielā mērā var realizēties no mūsu vēlmēm, interesēm un gribasspēka. Kaut vai, runājot par valodu lomu dzīvē, atceramies, ko šajā sakarā stāstījis mūsu dzejas dižgars Kārlis Skalbe: “Es ļoti nožēloju, ka tik maz ziņu zinu. Pats vainīgs – kam nemācījies, kad biju jaunāks, kad mazāk bij citu darbu un interešu? Valodas ir kā atslēdziņas aiz jostas, ar kurām tu vari ieiet, kurā kultūras pasaulē gribi un ņemt vai mākslas, vai zinātnes, kas tev vistuvāks un mīļāks. Tad tev visi vārti ir vaļā. Tā jau arī jebkurā citā jomā.”

Ikviena mēs pasauli sākam iepazīt ģimenē, bet īsta zināšanu apgūšana sākas skolā – te notiek tā gaismas meklēšana, ko iedegt sevī, lai dotos arvien tālāk. Skolai taču ir īpaša vieta sabiedrībā. Tā sasaista visas paaudzes vairāk vai mazāk kopā gan katra indivīda, gan kolektīva virzībā uz zināšanu apguvi, attīstību.

Un šajā procesā parasti ir lieli pacēlumi un diemžēl arī kritumi, kas var priecēt, apgarot un skumdināt. Lai nu kā, bet parasti paliekošs ir dzīves gaismas starojums, kas izauklē mūs patstāvīgai dzīvei.

Ienirstot atmiņās, manī pāri visam staro gandarījuma izjūtas. Priecē kolēģu un audzēkņu drošais gājums ikdienā, draudzīgs acu skatiens. Taču skolotāja atbildība manī ir un būs paliekoša neatkarīgi no aizgājušā laika, jo tā vien gribas ikvienam audzēknim vēl mīļi pieskarties, spēcīnāt, ja vien tas kautrīgums netraucētu.

Sava darba mūža lielāko daļu nostrādāju Suntažu vidusskolā. Skolas darba gaisotne ļāva kolektīvam strādāt radoši un atbildīgi. Daudz bija savstarpējas cieņas un atbalsta apliecinājumu. Tas ļāva saglabāt augšupejošu dzīvīgumu kolektīvā.

Protams, ne jau vienmēr “spīdēja saule”. Valsī mainījās pārvaldes ideoloģiskās spriedzes, mūsu sabiedrības izpratne un attieksme pret daudzām lietām, arī izteikšanās formas. Bieži vien daudz kas tika pārprasts, īpaši jaunās paaudzes brīvības izpausmē. Esmu gandarīts, ka uz daudzām negācijām iekšēji raudzījies ar labestību un līdzjūtību, labestību un izpratni.

1. SEPTEMBRIS SUNTAŽU VIDUSSKOLĀ

9.10

mācību gada atklāšana pie jaunās skolas

9.50

- vecāku kopsapulce jaunās skolas zālē
- audzinātāju stundas klasēs

11.00

grupas „The Writers” (Valters Levins & Co) labdarības koncerts.

SUNTAŽU SKOLAI PILĪ - 90

2010. GADA 25. SEPTEMBRĪ PL. 17⁰⁰

Aicinām uz absolventu

SALIDOJUMU

«MUMS KATRAM IR
SAVA UPE UZ JŪRU»

Mīļi gaidīti skolas absolventi,
bijušie un tagadējie skolotāji
un skolas darbinieki

Reģistrācija no pl. 15⁰⁰
Dalības maksa - Ls 3.-
Līdzī vēlams ņemt «groziņus»

Tel. informācijai
65037095, 65037319
E-pasts: suntazi_vsk@oic.lv

Šī pozitīvā attieksme pret katru audzēkni raisīja manī skolas darba rītdienas prieku. Katra diena mani mudināja atkal un atkal uz tikšanos, neraugoties ne uz kādām situācijām.

Un ne jau negācijas dominēja skolas darba gadu ikdienā, bet gan, es teiktu, zināma svētuma izjūta – skola jau sevī akumulēja katras ģimenes, reizē visas sabiedrības meklēšanas centienus uz gaismu, tikumību un savas dzīves mērķu piepildījumu. Tas uzturēja kolektīvā darba spriedzi, centību un atbildību. Un ne jau velti katrs mācību gads iesākās ar skaistiem ziediem, ko audzēkņi un vecāki dāvā saviem skolotājiem un skolai. Tā izpaužas abpusējs prieks – visiem gribas skološanas gaisotni padarīt gaišāku, skaistāku un sirsnīgāku.

Skolā paiet košo un varbūt vēl bižaino meiteņu un draisko zēnu laiks. Vēlāk pusaudžu

un jaunības gadi, kad sirdī sāk iešūpoties tās ilgas un romantiskās noskaņas, kas gaida sevī pavasara mošanos, kad viss plauks un ziedēs, ieejot pieaugušo kārtā. To varētu saukt par auglīgās jūtu pasaules laiku. Tas ir laiks, kad jaunībai un sapņiem auglidojuma spārni. Šajā laikā skolotāja klātbūtne ir svētīga un nenoliedzama.

Skola mums dāvā vienus no skaistākajiem sava mūža gadiem, tāpēc atgriešanās brīži ir gaiši, pacilājoši un vajadzīgi – tie mūs stiprina.

Arī daba mūs lutina – skaistie Juglas un Abzes ieloki un dzelteno pieneņu paklāji pavasaros, ievu ziedu nestais smārds un lakstīgalu reibinoši saldie treļļi iešūpo mūsu sirdis un pārņem savā varā. Tā vien gribas iesaukties: "Esiet sveicināti, skaistie dzimtenes plašumi! Esiet sveicinātas, atmiņas, cerības un to piepildījums!"

*Anatolijs Caune,
skolas direktors no 1960. līdz 2005.g.*

Laiks ir kaut kas tāds, ko cilvēkam grūti ietekmēt, tas līdzīgi dzīves upei plūst, neatkarīgi no viņa.

Arī mana dzīves upe aizsākās Dziesmu svētku šūpuļī – Dikļos, aizlūkmoja uz Latgali un pēc augstskolas beigšanas ieplūda Suntažos.

Tas, ko cilvēks vēlas visvairāk, ko viņš vēlas paildzināt, pēc kā ilgojas, nav saistīts ar laiku kā tādu, bet gan ar viņa personīgo, piedzīvoto laiku – to, kas noticis, notiek un vēl tikai notiks tieši ar viņu. Šis laiks ir vienīgais, kuram var uzticēties un kuru var uzskatīt par savējo.

Šā gada augustā paliek 30 gadu, kā Suntažus es varu saukt par savējiem, šeit ir darbs, ģimene.

Laiks skrien neizsakāmi ātri, tā ir pati vērtīgākā cilvēka dzīves sastāvdaļa. Satiekoties ar cilvēkiem un kavējoties atmiņās, var tikai apjaut to lielumu, to bagātību, kāda ir pa šiem gadiem sakrājusies.

Tā ir kā spilgta mozaīka, kur katram atmiņu stikliņam ir sava nozīme, ieceres, kuras tiek piepildītas – tā ir mana pirmā tikšanās pils likumotajās trepēs ar vidusskolas direktoru A. Cauni, nezinot nemaz, ka tas ir direktors; tie ir joki un asprātības, kad ar R. Ancāni ar civilās aizsardzības nestuvju palīdzību nesām jaunās mēbeles uz jaunās skolas trešo stāvu; tie ir M. Vecaines organizētie "Labās apsēstības velniņa" nominācijas pasniegšanas pasākumi; tās ir divas

audzināmās klases un ļoti daudz gudru, rātņu un nerātņu skolēnu, kuriem esmu centusies mācīt dzīves likumsakarības ... Tas ir laiks, kad jauniešus no skolas prom nevilina dators un citas neatliekamas darīšanas.

Laiks rit, un cilvēka darbs redzams ik uz soļa – A. Lindes radošo ideju rezultātā izveidotās mājīgās skolas telpas; skolas piebūve, kurai jau būs 26 gadi, ir siltināta, izremontēta sporta zāle, labiekārtoti kabineti. Jaunās tehnoloģijas ieņem nozīmīgu vietu skolas dzīvē, skolotājs vairs nav vienīgais zināšanu un informācijas nesējs, bet gan vada un koordinē zināšanu plūsmu, lai skolēns šajā informācijas pārbagātajā pasaulē neapjūk. Labs palīgs ir e – klase ...

Laiks pārbauda cilvēku ar jauniem izaicinājumiem, kam pirms 5 gadiem arī es ļāvos un, kolēģu iedrošināta, kļuva par Suntažu vidusskolas direktori. Šie gadi ir bijuši interesanti, pārbaudījumu pilni. Ieceres tiek īstenotas dzīvē, pateicoties čaklajam un draudzīgajam kolektīvam, suntažnieku ieinteresētībai un atbalstam.

Skolai piln – 90, pils katru dienu ir pilna ar bērnu čalām, savu vēsturisko pamatīgumu likusi mums cienīt un tagad tiek posta savai lielajai jubilejai, lai atmirdzētu visā savā godībā.

Saka „- nedari lietas tikai pareizi, ...dari pareizās lietas”.

Viss, kas notiek pasaulē, ir pakļauts laika ritējumam. Tas skrien neizsakāmi ātri, laiks, kurš vada pasauli, ir nemirstīgs, tas ir mūžīgs ...

*Astrīda Ārmāne, skolas direktore,
krievu un angļu valodas skolotāja*

AMATIERTEĀTRU FESTIVĀLS „SAVA CEĻA GĀJĒJS”

31. jūlija rītā pie kultūras nama, spītējot lietus mākoņiem, pulcējās teātra draugi.

„Šodien mums ir nevis mēģinājuma diena, bet svētku diena,” kuplo ļaužu pulku uzrunāja Suntažu amatiereteātra „Sauja” režisore Skaidrīte Logina. Septīto gadu pēc kārtas mēs esam ielūguši pie sevis ciemiņus uz teātra festivālu Suntažos. Šogad mūsu festivāla nosaukums – „Sava ceļa gājējs”. Kāpēc tā? Divi atšifrējumi šim nosaukumam. Pirmais no tiem: katrs cilvēks dzīvē iet savu ceļu. Katrs cilvēks izvēlas savu darbu, ko darīt, kas viņam vislabāk padodas un patīk. Brīvajā laikā viens dzied, cits – dejo, cits makšķerē zivis, cits audzē šinšilas, bet mēs spēlējam teātri. Mēs ejam savu – teātra ceļu.

Un otrs atšifrējums – tāds mazliet nopietnāks – ir režisora ceļš, jo katrs no mums mēģina tekstā ieraudzīt un aprobēt ko savu. Jo režisors drosmīgāks, jo negaidītāk viņš varbūt kaut ko dara, jo skatītājam ir interesantāk. Un no mūsu, no režisoru, puses es visiem šodien gribētu teikt tāds vārdus:

„Un kas man ko var padarīt?
es dziļi sevī dziedu
kā gliemezis, kas apkampis
ir raibu pupas ziedu.

es lepnī ragus izsliešu
ar muti itin drošu
to ziediņus es bučošu
un citiem neatdošu.

un kas man ko var padarīt?”

Festivālā piedalījās :

- Taurupes amatiereteātris (režisore Inta Antone) ar Augusta Saulieša lugu „Pašam sava saimniecība”.

- Allažu amatiereteātris „Aka” (režisore Nora Muižniece) ar izrādi „Dzimšanas dienas torte”.

- Vītiņu amatiereteātris „Mežrozīte” (režisore Raisa Adamaite) ar Edvarda Vulfa lugu „Tapiņa atgriešanās”.

- Ķeipenes amatiereteātris (režisore Alda Račika) ar Aldas Račikas lugu „Ferma”.

- Suntažu jauniešu teātris „Pārvērtības” (režisore Skaidrīte Logina) ar Guntas Frīdenfeldes lugu „Pagrabs”.

- Suntažu amatiereteātris „Sauja” (režisore Skaidrīte Logina) ar Toma Ķenča lugu „Revolucionārs”.

- Bēnes amatiereteātris (režisore Daiga Grīnfelde) ar Andra Niedzvieža lugu „Aste”.

- Praulienas amatiereteātris (režisore Vija Miška) ar Mārtiņa Zivertu lugu „Divkauja”.

Pēc katras izrādes skatītāji izvēlējās savuprāt labākos aktierus, kuri tika godināti festivāla noslēgumā.

Kad bija pavadīti visi kopīgā zupas katla, atjāja barona ziņnesis un aicināja doties uz pili. Pats barons gan mājās nebija, bet viņa durvju sargs pēc barona pavēles atvēlēja ieiešanu pilī vien tiem kolektīviem, kas dramatiski izjusti nodziedāja dziesmu par Pidriķa un Dorotejas traģisko mīlu.

Pils zāles tumsā vīdēja baltā dāma, kas izstāstīja savu spokaino dzīves stāstu. Pils pagalmā lāpu ielokā dejoja raganas.

Uz lielā āra ekrāna klātesošie varēja gūt atskatu uz iepriekšējiem sešiem teātru festivāliem. Suntažu amatiereteātra zintnieki lasīja savus zvaigžņu vēstījumus katram kolektīvam.

Pasākuma izskaņā astronomijas speciālists Arnis Ginters informēja par Starspace mērķiem un piedāvāja izglītojošu lekciju un zvaigžņu vērošanu Kaltiņu observatorijā.

Interesentiem bija iespēja gūt saistošu informāciju par to, kas uz zemes krīt – par meteoriem, meteorītiem, par cilvēku radītiem objektiem.

Bet pāri visam – zvaigžņu raksti debešīs. Teleskopā skatoties, Mēness, Jupiters un zvaigznes tepat – rokas stiepiena attālumā.

7. amatiereteātru festivāls Suntažos izskanēja ar zaļumballi estrādē kopā ar Gundaru no Lielvārdes un Ingu no saksofonistu kvarteta „Next”.

Benita Trasūne

PAGASTA KORIS ZIEMEĻKURZEMĒ, KUR SLĪTERES SILI UN JŪRA ŠALC

↩ Slīteres baka ir Latvijā otrā vecākā navigācijas būve, uzcelta 1849. gadā. Tā centīgi strādājusi līdz 1999. gadam, tagad aicina uzkāpt, lai no augstāka skatpunkta palūkotos pāri Slīteres zaļajiem siliem un tālumā saskatītu jūras zilo strēmeli.

↔ 3,4 km nosojām pa kangariem - garenām un vaļņveida kāpām, kuras apaugušas ar priedēm, un vigām - šaurām pārpurvotām ieplakām. Kangari un vigas veidojušās tajos bezgala tālajos laikos, kad šajā vietā vēl bijusi jūra. Taka izlocījās arī gar Lielo un Mazo Pēterezeru.

↩ Vislielākajā lībiešu ciemā - Mazirbē joprojām ir lībiešu kultūras centrs. Pie 1939. gadā uzbūvētā tautas nama, vienmēr plīvo lībiešu trejkrāsu karogs: zaļā krāsa simbolizē mežu, baltā - piekrastes smiltis, zilā - jūru. Mums ir ciemakukulis, dāvana - līvu tautasdziesma "Vastlāvi", ko dziedam līvu valodā. Aizkustinājums ir patiens un abpusējs.

↔ Mazirbē mūsu gids ir līvis Edgars Millera kungs. Kolorītais vīrs pats par sevi smeļ - esot bijis ilggadējs jūrnīku bieds. Nē, nē, ne jau pirāts viņš bijis, bet zvejas inspektors!

Kāpu mežīnā aiz bijušā filku šķūņa smiltīs sagūluši veco zvejniekļa vraki. Šo vietu dēvē par laivu kapsētu.

↩ Mazirbes luterāņu baznīcas tuvumā dažādās vietās atrodas trīs mēra akmeņi, kuros iekalts vēstījums latīņu valodā par 1710. gada mēra epidēmiju. Tie novietoti senās kulta vietās un spēcīgu enerģētisko lādiņu sajūtam, uzņemam arī mēs.

↔ Pie Vilkaču sakņu kājas priedes jādodomā arī mums, cik stiprām un rūdītām jābūt smiltīs ieputināto piejūras priežu saknēm, lai izdzīvotu un noturētos pret visiem vējiem.

↩ Līdz ar saulrietu esam pie Kolkasraga, kas ir Latvijas piekrastes vizītkarogs. Šeit sastopas no Baltijas jeb Dīzjūras un Rīgas līča jeb Mazjūras skrienošie viļņi.

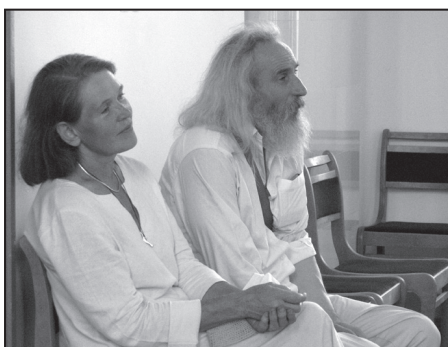
↔ Nevejas "Līdumiņos" selekcionāres Ritas Bumbieres dārzā aug Baltijā lielākā dāliju kolekcija (vairāk kā 1500 šķirņu!!!) un pēdējo divu gadu vaļasprieks - ap 150 liliju.

"Tre la" ("Trīs saucieni") izlaužas, izskan, izsmeldz katrā no baznīcām, kurā bijām - Mazirbē, Dundagā un Talsos.

↩ Šī ir tikai daļa no mūsu redzētā, iepazītā, piedzīvotā un izjustā divās karstās, lieliskās, neaizmirstamās šīs vasaras dienās. Mēs, Suntažu pagasta koris, esam ielūgti Līvu svētkos Mazirbē arī nākošgad.

Un domāju, ka visu ekskursijā bijušo koristu vārdā varu teikt - cik Ziemeļkurzeme, cik mūsu Latvija ir bagāta un skaista!

**7., 8. augusts,
Svetlana Pavāre,
ieskatoties Lauku Avīzes tematiskajā pielikumā
"Nedēļas nogale Latvijā"
Foto Ēriks Geiba.**

VECPIEBALGAS ŪDENSROZES, PORCELĀNS UN KAMIEĻI

Dzīve ir tik interesanta, cik paši mēs to veidojam.

5. augusta rīts tam bija pierādījums. Lai ieraudzītu un uzzinātu kaut ko jaunu, viens pēc otra ieradās cilvēki, kurus nebaidīja ne karstums, ne lietus, jo Suntažu pagasts bija sarūpējis ekskursiju uz Vecpiebalgu.

Pirmās ieraudzījām slavenās ūdensrozes. Kolekcijas iesācējs Jānis Sniedze, jeb tautā saukts Ūdensrožu Jānis, bija iecerējis pie pagasta mājas no ūdensrozēm izveidot sarkanbalt-sarkano Latvijas karogu, bet augstāki spēki lēma savādāk un 2006. gadā aizsauc kolekcionāru mūžībā. Tagad tēva darbu turpina meita, un viņas kolekcijā jau ir 30 šķirnes. Mūsu maza-jiem līdzbraucējiem īpaši patika barot zivtiņas, kuras ēda no rokas.

Mums bija ļoti atraktīva un zinoša gide Rigonda, un viņas vadībā turpinājām iepazīt interesantākās vietas.

Apmeklējām Vecpiebalgas Vidus kapus (1854.g.), kuros atdusas Latvijā pazīstami cilvēki, tostarp brāļi Reinis un Mafiss Kaudzītes, Līze Ratmindere – Kaudzīte, Atis Kronvalds. Piebaldzēni jau nebūtu piebaldzēni,

ja viss pie viņiem būtu tā kā pie citiem cilvēkiem. Pirmais dievnams tika celts 1345. gadā, bet nākamo cēla no 1839. - 1845. gadam. Dievnams tika sagrauts 1944. gada rudenī, jo gan vācu, gan krievu armijai tas bija labs novērošanas punkts. Kad sākās Atmoda, tad pamazām arī sāka atdzimt nopostītā baznīca. Piebaldzēni veda atpakaļ uz baznīcas būvi akmeņus, kurus viņi bija „aizņēmušies” saviem akmeņdārziem. Altārim izmantots liels akmens. Arī baznīcas jumta izbūve tāda neredzēta, bet visu jau nevar izstāstīt, jābrauc vien pašiem skatīties.

Apmetām lielu līkumu ap Ineša ezeru un atvadījāmies no tā, lai piestātu K. Skalbes vasaras mājā „Saulrieti”. Tā būvēta 20. gs. 20. gados ar tiem laikiem neraksturīgi lieliem logiem, jo pasaku meistars vēlējās, lai būtu gaišs un varētu saredzēt Alauksta ezeru. Laikabiedri viņu uzskatīja par nedaudz traku, jo viņš negribēja ne elektrību, ne telefonu, bet tikai vēlējās atpūtu dvēselei. Tālāk dodamies ciemos uz Kalna-Kaibēniem pie brāļiem Kaudzītēm. Viņi savos darbības gados paspējuši apmācīt 1229 skolēnus. Muzejs dibināts 1929. gadā un ir viens

no vecākajiem memoriālajiem muzejiem Latvijā.

Tad ceļš veda uz Inešiem, kur atrodas Vecpiebalgas muiža, celta 18. - 19. gs. Orisāres upītes stāvkraстā. Mūsu mērķis bija apskatīt porcelāna darbnīcu un iegādāties par piemiņu suvenīrus. Vislielāko interesi izraisīja "saburzītās" krūzītes. Izgatavošanai izmantota cita tehnoloģija, ne kā pārējām traukiem.

Atvadāmies no Vecpiebalgas, mūsu pēdējais ceļa mērķis Cēsu novadā ir „Rakši” - viesu nams ar dažādām izklaides iespējām un nelielu zoodārzu, kurā mīt divkupru kamieļi, alpakas un lamas. Dzīvnieki pieraduši pie cilvēkiem un ļaujas sevi paglāstīt. Ir iespējas arī pajāt, bet šoreiz mēs vēl to neizmantojām.

Un tā nu atkal esam mājās. Bagātinājušies ar jauniem iespaidiem. Paldies Līgai Caunei, kura bija izstrādājusi maršrutu, Ilonai Gisičai, kura organizēja ekskursiju un par mums rūpējās, kā arī pagasta vadībai par iespēju skatīt, kā dzīvo lauku ļaudis citviet Latvijā.

Ilze Knutova

Foto Marija Unde

Foto Ilze Knutova

Foto Ilze Knutova

Foto Ilze Knutova

SVEICIENS RUDENĪ!

Suntažu mākslas studijai ik rudens nes ko jaunu, bet šogad it īpaši, jo pavasarī skolu veiksmīgi absolvēja veseli 13 audzēkņi. Kā spriežam mēs, skolotāji, šie jaunie cilvēki bija studijas seja, vislabāk iepazītie, vispamanāmākie izstādēs, visvis... Pat iemūžinājām viņus īpašā nākamā gada kalendārā, kuru saņēma visi skolas beidzēji, lai varētu ilgāk būt kopā.

Bet ir laiks veidot jaunu seju! Varbūt turpmāk toni uzdos kāda frakcija no tagadējā 2.-5.kursa, bet varbūt jaunuzņemtie pirmkursnieki? Šogad mākslas skolas rindas papildinās **Samanta Deguna, Simona Kīla, Kaspars Krasts, Renāte Kuželenko, Anete Monta Priskurela, Keitija Elīza Sūna, Niks Niklāvs Sūna**. Šie bērni ir studijas „veterāni”, lielākoties mums pazīstami jau no 5 gadu vecuma, tādēļ skolotājiem būs īpaši jāpalauza galva, domājot jaunus un interesantus uzdevumus.

Kaut arī jau domājam par rudeni, pagājušais mācību gads ir beidzies tik tikko, augustā. Mākslas skolā kā trešais semestris ir „zaļā prakse”, kad dodamies zīmēt un gleznot brīvā dabā. Jūnijā dažas dienas strādājām tepat Suntažos. Vienu dienu ciemojāmies arī Ogres mākslas skolā, kuru uzzīmējām no ārpuses, darbojāmies keramikas klasē un paspējām arī iesvētīt pirmo kursu, lai to godam varētu pārcelt uz 2.kursu kā pilntiesīgus mākslas skolas audzēkņus.

17.-18.augustā bijām īsā, bet ražīgā izbraukumā uz Mālpili. Liekas - kurš gan nezina šo netālo un bieži caurbraukto miestu, bet vismaz skolotājiem Guntai un Mārai likās, ka ieraugām to pilnīgi no jauna. Tik daudz gleznainu stūrīšu, intriģējošu un īpatnu ēku! Nākamajā izstādē septembrī rādīsim arī citiem Suntažos, Ogrē un Mālpilī ieraudzīto.

1. septembrī no pl. 10 līdz 12 gribētos satikt visus – gan vecos, gan jaunos studijas dalībniekus. Ir krietna kaudze atdodamu darbu no pēdējās izstādes. Jāaizpilda iesniegumi šim mācību gadam. Atkal gaidīsim visus, gan 5-6 gadniekus, gan skolniekus, kas gatavi radoši darboties studijā savam priekam. Nodarbību dienas paliek tās pašas – otrdienas, ceturtdienas, piektdienas, maksa tāpat (pulciņā 10 Ls par 2 nodarbībām, 5 Ls par 1 nodarbību).

3. septembrī pulciņnieki varētu ienākt un uzzināt nodarbību sarakstu, tikko beidzas stundas, ap pl. 12 - 14. **Mākslas skolai ap pl. 14 – atvadas no vecā gada (liecības), jaunā iesākums (stundu saraksts), neliela talka.** Padarīsim kādu kārtošanas darbiņu apmēram stundas garumā.

Nodarbības sāksim ar 7. septembri.

Teksts un foto Māra Mārtiņjāne - Kaše

PASĀKUMI KULTŪRAS NAMĀ AUGUSTĀ

1. septembrī kultūras nama foajē **Suntažu mākslas skolas audzēkņu vasaras darbu izstāde.**

2. septembrī plkst. 6.00 pagasta **pensionāru ekskursija** pa maršrutu Vecpiebalga - Madona - Cesvaine - Gulbene - Stāmeriena - Alūksne.

4. septembrī plkst. 10.00 pie kultūras nama (vai kultūras namā) Lietotu noderīgu **mantu** (apģērbu, apavu, grāmatu, sadzīves priekšmetu) **apmaiņa - tirdziņš.** Pieteikties kultūras namā.

4. septembrī plkst 22.00 apvienības **Perifērija diskotēka.** Ieeja Ls 2.00.

7. septembrī plkst.14.00 **Allažu amatierleātra izrāde "Sprīdītis".** Ieeja Ls 0.50.

10. septembrī plkst 21.00 estrādē (vai kultūras namā) Kino punkts Suntažos piedāvā noskatīties **filmu „Sapieris”** par ziedojumiem, sākot no 1 sanfima.

18. septembrī plkst. 10.00 **aicinām uz velobraucienu** dažāda vecuma suntažniekus pa bijušo dzelzceļa līniju Rīga - Ērgļi no Suntažu stacijas. Pieteikšanās kultūras namā līdz 15.septembrim. Izbaudīsim rudenīgo dabas skaistumu un spīgtu gaisu!

30. septembrī plkst. 20.00 aicinām visus bijušos, esošos un nākamos **pašdarbniekus uz darba sezonas atklāšanu.** Izstādei un degustācijai visgardākā un vismazākā burciņa no ziemas krājumiem. Ļoti gaidīsim kolektīvus pilnā skaitā. Dzidra, Aiga.

2.oktobrī no plkst. 9.00 estrādes laukumā **Suntažu rudens gadatirgus** pēc vispārējiem tirgus noteikumiem. Maksa par tirgošanas vietu, sākot no 1 Ls

10.00 suņu parāde

10.30 kaķu skate

(lūgums savus mīļus iepriekš pieteikt kultūras namā)

11.00 atrakcijas veiklībā, atjautībā un fiziskajā varēšanā

21.00 kultūras namā Rudens balle kopā ar grupu Roja. Galdiņu iepriekšpieteikšana līdz 28.septembrim - Ls 5.00.

Šīkāka informācija par visiem pasākumiem - kultūras namā.

SLUDINĀJUMI

Par spīti krīzei... būsim skaistas!

Tu nevari izvēlēties starp **Versace** un **D&G**? Tevi garlaiko viss, ko redzi lielveikalā apģērbu plauktos? Arī lietoto mantu veikalos nav tevis kārotā **vinatge**? Tev ir audums, idejas, bet nav savas šuvējas?

Tad, iespējams, tu vari kaut ko izgatavot pats saviem spēkiem?

Aicinu interesentus pieteikties šūšanas nodarbībām, kas sāksies oktobrī.

Nodarbības notiks Suntažu vidusskolas telpās. Programmā: apģērbu šūšana, izmantojot standartpiegriežtnes, no vienkāršākā uz sarežģītāko – soli pa solim!

*Skolotāja – Ieva Glūdiņa
Tel. 26546609*

MANĀ DZIMŠANAS DIENĀ - TAGAD

Ak, vecum neglītāis, ko tev no manis vajag?

Ko mani raugies tu kā rēgs ar žēlām acīm?

Pēc manis netausties ar stiegrainajām plaukstām.

Nāc vēlāk – tad, kad mani gadi gaisīs tālē,

Kad rudens zeltu bārsfīs birztalās un laukos,

Kad mani sirdsliesmas un spēks būs atstājis,

Beļ jaunības kumeļu straujuma aizauļos cerību ilgas

Un gurušās acis vērsies gaistošā saulrietā...

Tad, vecum, nāc,
Es pati iešu tev līd.

Iļona K.

Piedāvāju
2 mēnešus vecus Siāmas šķirnes (zilacainus) kaķēnus.
Tālrunis 26466339.

Suntažu sociālais dienests
aicina piedāvāt
lietotas, bet labi saglabājušās
mēbeles pensionāra vajadzībām.
Ir nepieciešams
**skapis, dīvāns, virtuves mēbeles,
televizors, ledusskapis
un parastā veļas mašīna.**
Piedāvāt pa telefonu 65037004,
26586088.
Sociālā dienesta vadītāja T. Makarova.

*kas ir šī dzīve? ilgu zila puķe
un kaisles sarkana un dzeltens prieks
es visas pļavas krāsas saucu saucu
bet rodas vēl un vēl pa vienai vien -*

*lai teiktu maldus sāpes atstumtību
lai teiktu laimi skumjas līksmi... vēl...
kas ir šī dzīve? milzu varavīksne
un taurenis kas loka vidū sēž*

/Majja Laukmane/

**SVEICAM
VISUS AUGUSTA JUBILĀRUS,**
bet jo īpaši

70 gados
**Birutu Biku
Jēkabu Roziņi**

75 gados
**Lidiju Irbi
Ainu Viitolu**

Pērku
**mazlietotu elektrisko piena
separatoru un 25 l piena kannas**
Tālrunis 29538949.

LĪDZJŪTĪBA

*Skumji galvas noliec priedes klusās,
Nolīst viršos rieta mirdzums silts,
Nošalc vēsma – mierīga lai dusa,
Lai tev viegla Tēvu zemes smiltis.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Danai Gaidulei
ar ģimeni,
brāli mūžībā aizvadot.

„Gaismas” mājas iedzīvotāji